A°. 1880 N°. 7.

PUBLICATIE-BLAD.

KEUR

houdende bepalingen op het slagten en verkoopen van vleesch op Curaçao.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is eenige bepalingen vast te stellen op het slagten en verkoopen van vleesch op Curaçao;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande keur:

Art. 1.

Zonder schriftelyke vergunning van het Hoofd der Politie mag geen vee ten verkoop geslagt en geen vleesch verkocht worden, dan op de daartoe door het Bestuur bestemde plaatsen.

Art. 2.

Hy, die eene vergunning, als by art. 1 bedoeld, verkregen heeft, betaalt, behalve de vastgestelde slagtgelden, iederen Maandag morgen aan den Marktmeester een gulden en vyftig centen ten behoeve der koloniale kas.

Art. 3.

Iedere slagtplaats van vee en iedere verkoopplaats van vleesch staat, voor zooveel het schoonhouden dier plaatsen, de reinheid by de behandeling en het vervoer van het vleesch en het bergen van het slagtvee betreft, onder toezigt van den Marktmeester.

Art. 4.

Geen vee mag ten verkoop geslagt, of in de plaatsen, tot berging bestemd, opgenomen worden, voor dat aan den Marktmeester gebleken is, dat het behoorlyk gedekt is door een bewys van herkomst.

In geval dat bewys ontbreekt, niet volledig of anderzins niet in orde is, houdt de Marktmeester het vee aan en geeft van zyne bevinding kennis aan het Hoofd der politie.

Art. 5.

Geen vee mag ten verkoop geslagt worden, dan na door den Marktmeester te zyn gekeurd.

Evenmin mag vleesch zonder die keuring te koop gesteld worden.

Indien de Marktmeester vermeent, dat het vleesch hetzy geheel, hetzy gedeeltelyk bedorven, of om andere redenen niet goed is, doet hy het door den slagter in zee werpen of op andere wyze onbruikbaar maken.

By verzet van den slagter, of van andere belanghebbenden tegen voormelde afkeuring of onbruikbaarmaking, neemt de Marktmeester het vee, of het vleesch in bewaring en roept, zoo spoedig mogelyk, de beslissing in van den stadsgeneesheer, of van hem, die dezen vervangt.

Na afkeuring door dezen van het vee wordt het slagten daarvan ten verkoop door den Marktmeester belet en na afkeuring door den stadsgeneesheer, of door diens plaatsvervanger, van vleesch, wordt dit door de zorg van den Marktmeester, des noods met hulp der politie, in zee geworpen, of op andere wyze onbruikbaar gemaakt.

Art. 6.

Eene vergunning, als by art. 1 bedoeld, wordt door het Hoofd der Politie ingetrokken, wanneer niet wordt voldaan aan hetgeen by art. 2 is bepaald, of wanneer het schoonhouden, de reinheid, of de berging by art. 3 bedoeld, naar het oordeel van den Marktmeester, te wenschen overlaat.

Art. 7.

Wanneer, zonder vergunning als by art. 1 bedoeld, op niet tot het slagten van vee, of tot het verkoopen van vleesch bestemde plaatsen, vee ten verkoop geslagt, of vleesch verkocht wordt, of wel wanneer, na intrekking der bedoelde vergunning, desniettegenstaande, met slagten van vee, of verkoopen van vleesch wordt voortgegaan, wordt het voorhanden vleesch door den Marktmeester, of door de politie in beslag genomen en ter beschikking gesteld van het Hoofd der Politie, die het aan armen of armen inrigtingen geeft, zoo het bruikbaar is, of anders het in zee doet werpen, of op andere wyze onbruikbaar maken.

Art. 8.

Weigering van afgifte van het vleesch, zoowel in het geval van art. 5, als in dat van art. 7, wordt gestraft met boete van *f* 10.— tot *f* 25.—, onverminderd, in geval van feitelyk verzet, de zwaardere straffen by het wetboek van strafregt bedreigd.

Art. 9.

De Marktmeester en de beambten der Politie zyn bevoegd, de woningen, gebouwen en erven binnen te treden, waar vee ten verkoop geslagt, of vleesch verkocht wordt.

In geval van niet vrywillige toelating, verschaffen zy zich den toegang, zelfs ondanks de bewoners, gebruikers, of eigenaars.

Gegeven te Curaçao den 17 Juny 1880.

H. B. KIP.

De Gouvernements Secretaris,

W. B. MELLINK.

Uitgegeven den 19 Juny 1880.

De Gouvernements Secretaris,

W. B. MELLINK.